

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چرا حجاب داری؟

مؤلف: دارالقاسم

مترجم: پدرام اندایش

نام کتاب: چرا حجاب داری؟

مؤلف: دارالقاسم

مترجم: پدرام اندایش

ناشر: بوکان - انتشارات

نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶

چاپ: بوکان - رامان

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ریال

کلیه حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و ستایش برای پروردگار جهانیان است و صلوات
و سلام بر اشرف پیامبران و رسولان، پیامبر ما محمد و بر آل
و تمامی اصحابش.
خواهر مسلمانم!

چه کسی تو را به حجاب امر نموده است؟

قبل از آن که بخوانی تعجب نکن:

* دانشجویی از یکی از هم دانشگاهی‌های خود طلب
نمود تا در مرحله‌ی فوق لیسانس در نزد یکی از استادانش
حاضر شود و هم دانشگاهی او به او گفت: ای (...) می‌دانی ما
در قرن بیستم هستیم؟!

* زن پزشکی در یکی از بیمارستانها هنگامی که لباس
پزشکی خود را می‌پوشید، حیای خود را از دست داد و مو و
صورت خود را آشکار و لباسش را از قسمت پایین آن چاک
داد و به مانند آن بود که این امر از مقتضیات و لوازم پزشکی

می‌باشد، بدین صورت که شخص دین خود را از دست بدهد و زن از خودش لباس حیا و عفت را بیرون بیاورد!!

* به دیدار بعضی از نزدیکانم رفتم و آنان کسانی بودند که بر ادب و پوشش اصرار داشتند، ناگهان راننده داخل مجلس شد و به مانند آن بود که فردی از افراد خانواده بود و جایز بود تا از او حجاب گرفته نشود.

خواهران من:

آیا می‌پندارید آن زنان می‌دانستند برای چه حجاب می‌گیرند؟!

واقعیت آن است که آنان می‌پندارند حجاب عاداتی از عاداتهای اجتماع است که به ارث رسیده است و آن را از حجاب مادرانشان کسب کرده‌اند و برای اطاعت از پدرانشان می‌باشد که آنها را به آن امر نموده‌اند و آن ارث و تقلیدی است که باید آن را حفظ نمود.

آیا از خودشان پرسیده‌اند برای چه حجاب می‌گیرند؟ و این حجاب اطاعت از چه شخصی می‌باشد؟ بلکه اطاعت از الله

تعالی که می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ۵۹] (ای پیامبر! به زنان و دخترانت و زنان مؤمن بگو که لباسهای گشاد بر خود فرو پوشند این نزدیک‌تر به آن است که شناخته شوند و آزار نبینند و الله بسیار آمرزنده [و] دائماً رحمت کننده است).

آیا نمی‌دانند که این عمل آنها، عمل نمودن به امر خالق آنها و روزی دهنده‌ی آنها و خالق آسمانها و زمین است و او کسی است است که آنچه آنها را اصلاح می‌کند را می‌شناسد و آنچه را که آنها را اصلاح نمی‌کند را می‌داند.

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ [البقرة: ۲۸۴]
(برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است).

او خالق شماست.

﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [الأنعام: ۱۰۲] (آن الله پروردگار

شماست که هیچ پرستش شونده‌ی برحقى جز او وجود ندارد
و او خالق تمامى چیزهاست، پس او را عبادت کنید و او بر
هر چیزى نگهبان است).

او كسى است كه به شما نعمت داده است؛

﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ [النحل: ۵۳] (و آنچه از
نعمتها دارید همه از جانب الله است).

او كسى است كه شما را مى‌میراند؛

﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ [ق:
۱۹] (و سختى مرگ حق را مى‌آورد، این همان چیزى است كه از
آن مى‌گریختی).

و این الله ﷻ است كه مى‌فرماید: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى
الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ * وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً [مریم:
۸۵، ۸۶] (روزی كه پرهیزگاران را به سوى [الله] بسیار
رحمت كننده سواره حشر مى‌كنیم * و مجرمان را تشنه به
سوى جهنم سوق مى‌دهیم).

او حاکم آن روز ترسناک و خطرناک است:

﴿يَوْمَ تَرَوْنها تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ [الحج: ۲] (روزی که آن را در حالتی می‌بینید که هر شیرده‌ای شیر داده‌ی خود را رها می‌کند و هر حامله‌ای سقط جنین می‌کند، مردم را مست می‌بینی در حالی که مست نیستند ولی عذاب الله شدید است).

او سبحانه و تعالی می‌فرماید: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ * وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ [ق: ۳۰، ۳۱] (روزی که به جهنم می‌گوییم: آیا پر شدی و می‌گویی: آیا اضافه بر این موجود می‌باشد * و بهشت به پرهیزگاران نزدیک می‌شود و از آنها دور نخواهد بود).

* خواهر مسلمانم:

آیا این سخن الله تعالی را خوانده‌ای: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ﴾ [النور: ۳۱] (و

به زنان مؤمن بگو: نگاه خود را کوتاه کنند و شرمگاهایشان را حفظ کنند و زینت خود را آشکار نکنند مگر آنچه از آن که ظاهر می‌باشد و روسری‌های خود را به گریبان‌هایشان بزنند).
به این معنا: ذره‌ای از زینت خود را برای بیگانگان آشکار نکنند، مگر آنچه از لباسها که پوشاندن آن امکان ندارد و آرایش کردنی در آن وجود ندارد و آنچه را که بر سرش است به سینه بزنند، تا سینه و گردن خود را بپوشانند.

بخاری از عایشه رضی الله عنها روایت می‌کند: الله زنان مهاجر اولیه را رحمت کند، وقتی نازل شد: ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ لباسهای نادرخته‌ی خود را پاره کردند و با آن چهره‌هایشان را پوشانند.

* خواهیم: نگو: ما در مقابل آنها در کجا هستیم.

و ما در کجای راهی هستیم که آنها به آن رسیدند و از این امر تعجب نکن، شاعر می‌گوید:

فَتَشَبَّهُوا إِن لَّمْ تَكُونُوا مِثْلَهُمْ

به آنان شبیه شو و اگر مثل آنها نباشی

إِنَّ التَّشَبُّهَ بِالْكَرَامِ فَالَاحُ

تشابه به افراد گرامی رستگاری است

* خواهرم: آیا این سخن الله ﷻ را درباره‌ی زنان

پیامبر ﷺ شنیده‌ای و آن عام برای سایر زنان می‌باشد:

﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ۵۳] (و اگر از آنها کالایی

را درخواست نمودید، از پس پرده از آنان بخواهید این برای

قلبهای شما و برای قلبهای آنها پاک‌تر است).

ای خواهرم برای قلب چه کسی پاک‌تر است؟!

برای قلبهای زنان پاک پیامبر ﷺ پاک‌تر است، کسانی که

مادران مؤمنان هستند و برای صحابه‌ی رسول الله ﷺ پاک‌تر

است، کسانی که بهترین این امت بعد از پیامبر ﷺ می‌باشند،

پس حال قلبهای ما در این زمان چگونه خواهد بود؟!

آیا کسی که شما را آفریده است و راه پاک شدن شما را

می‌داند به مانند کسی است که راهِ این پاک شدن را نمی‌داند؟! *

ای خواهر مسلمانم: الله تعالی می‌فرماید: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ۵۹] (ای پیامبر! به زنان و دخترانت و زنان مؤمن بگو که لباسهای گشاد بر خود فرو پوشند این نزدیک‌تر به آن است که شناخته شوند و آزار نبینند و الله بسیار آمرزنده [و] دائماً رحمت کننده است).

ابن عباس گفته است: الله [تعالی] به زنان مؤمن امر فرموده است که وقتی از خانه‌هایشان برای نیازی خارج می‌شوند، صورت‌هایشان را بپوشانند و پارچه‌ای گشاد از بالای سرهای خود قرار دهند.

الله تعالی به زنان مؤمن این گونه امر می‌فرماید تا با پوشش و عفت شناخته شوند و در نتیجه‌ی آن اهل کردار زشت به آنها طمع نورزند.

درباره‌ی کسی که در راه مورد آزار قرار می‌گیرد کمی

تفکر کنید! آیا آنها را در حالت آرایش می‌یابید؟

خواهر من در آیه‌ی بعدی تفکر کن:

﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [النور: ۶۰] (و بر زنان از کار افتاده‌ای که امیدی به ازدواج ندارند، گناهی نیست که لباسهایشان را گشاد نکنند و این در حالتی است که زینتی آشکار نکنند و اگر طلب عفاف کنند برای آنها بهتر است و الله شنوای داناست).

الله سبحانه خبر می‌دهد که پیرزنی که میل به ازدواج ندارد اگر حجاب داشته باشد و زینت خود را آشکار نکند برای او بهتر است و این همراه با جواز قرار ندادن لباس بر صورت و کف دستان او می‌باشد، پس چگونه خواهد بود کسی که...؟!

نص الكتاب على الحجاب ولم

نص قرآن بر حجاب قرار دارد و
يُباح للمسلمات تبرج العذراء

برای زنان مسلمان آرایش کردن دوشیزگان مباح نمی‌باشد
* ای خواهرم: بشنو سخن مادرت، مادر مؤمنان رضی الله
عنها وقتی از پیامبر ﷺ سوال نمود که زنان پایین لباس خود را چه
کار کنند؟ فرمود: «يُرْخِيْنِه شَبْرًا» (آن را به اندازه‌ی یک وجب
دراز کنند)، گفت: اگر پاهای آنها دیده شد؟ فرمود: «يُرْخِيْنِه
ذِرَاعًا لَا يَزِدْنَ عَلَيْهِ» (یک ذراع آن را بلند کنند و بر آن
چیزی نیافزایند). [متفق علیه].

سبحان الله!! مادران مؤمنان طلب می‌کردند که لباس خود
را بلند کنند و زنان ما آن را کوتاه می‌کنند و برایشان مهم
نیست؟!

مَنْعَ السُّفُورِ كِتَابِنَا وَنَبِنَا

فاستنطقی الآثار والآیات

اما معنای حجاب؛ آن پوشاندن بدن است و مجموعه احکامی است که برای زن در نظام اسلامی وضع شده است و الله سبحانه و تعالی آن را مشروع نموده است؛ تا قلعه‌ای مستحکم برای زن ایجاد شود و زن توسط آن حمایت گردد، و دیواری حفظ کننده است که اجتماع را از به فتنه افتادن حفظ می‌کند و حفاظی با انضباط است که زن را در حالتی قرار می‌دهد که وظیفه‌ی اوست و ساختن نسلها و آینده‌ی این امت و در نتیجه کمک کردن به پیروزی اسلام و مکانت گرفتن آن بر روی زمین است.

«علامتهای در راه»

* خواهرم: برای الزام داشتن حجاب به این سخن الله

تعالی هدایت شویم:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ [الأحزاب: ۳۶] (بر مرد مؤمن و زن مؤمنی نیست که وقتی الله و فرستاده‌اش حکمی نمودند برای [قبول آن] اختیاری در امرشان داشته باشند و کسی که از الله و فرستاده‌اش نافرمانی کند همانا به گمراهی آشکاری، گمراه شده است).

به همین دلیل تقلید نا آگاهانه و قدم گذاشتن بدون هدایت می‌باشد که قبل از آن رسول ﷺ فرموده است: «لا یکن أحدکم إمعة؛ يقول أنا مع الناس إن أحسن الناس أحسنت وإن أسأوا أسأت، ولكن وطمّوا أنفسکم إذا أحسن الناس أحسنوا وإذا أسأوا أن تجتنبوا إساءتهم» (کسی از شما سست رای نباشد و بگوید: من همراه مردم هستم، اگر مردم نیکی کنند، نیکی می‌کنم و اگر بدی کنند، بدی می‌کنند، بلکه خودتان را آماده کنید! اگر مردم نیکی کردند، نیکی کنید و اگر بدی کردند از بدی آنها دوری کنید).

در این حالت است که با زبان حال گفته می‌شود: اگر در سرزمین کافران حجاب بگیرم، مردم به من نگاه می‌کنند و اگر حجاب خود را بردارم، مثل آنها می‌شوم و دیگر نزد مردم انگشت نما نمی‌شوم. می‌گویم ای زن عالم و فقیه! اگر در سرزمین کفر خاص و انگشت نما بشوی، همان ایمانی است که خالق تو سبحانه تو را به آن دعوت داده است و برای کسی جایز نیست که در امر حجاب بعد از آن که الله تعالی به آن حکم نموده است، اجتهاد کند.

توجه به مسائل مهم

* ای خواهرم *

ای کسی که در برابر آن کافران فروتن شده‌ای و می‌گویی: ای سرور من ما درس خوانده‌ایم و بین ما پزشک و ادیب و روزنامه نگار وجود دارد و از ما کسانی هستند که در سرزمین آنها درس می‌خوانند، هرگز اسلام ما را از چیزی منع

نکرده است و در آنجا فرقی بین مردان و زنان وجود ندارد،
ای سرورم آیا از ما راضی شدی؟

با زبان حال با سخن الله تعالی جواب می‌دهیم:
﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ﴾ [البقرة: ۱۲۰] (و هرگز یهودیان و
مسیحیان از تو راضی نمی‌شوند، تا آن که از ملت آنها تبعیت
کنی، بگو: کسی که الله او را هدایت کرده است، هدایت یافته
است).

کمترین رضایت این است که در عبادات مسلمان باشی
ولی در علم، ادب، راه و روش، لباس و افکارت و سایر امور
دنیایت از آنها تبعیت کنی.

رسول الله ﷺ راست گفته است که فرموده است:
«لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شَبِيحاً بَشِيحاً وَذِرَاعاً بِذِرَاعٍ
حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمُوهُ، قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ
وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟» (از سنتهای کسانی که قبل از شما
بودند، و جب به و جب و ذراع به ذراع تبعیت خواهید نمود،

حتی اگر داخل سوراخ سوسماری شوند، شما نیز داخل آن می شوید، گفتیم ای رسول الله! [منظورت] یهودیان و مسیحیان است؟ فرمود: پس چه کسی؟. [رواه مسلم].

✽ خواهیم: بر تو واجب است که به لباس اهمیت زیادی بدهی و بر تو واجب است که عمل نمایی و با شخصیت باشی، این چیزی است که بر تو واجب است و آن شامل تمامی آن چیزی است که می خوانی و می شنوی و می بینی، شاعر گفته است:

يا خادَمَ الجِسمِ كم تسعى لخدمته
ای خادم جسم! چقدر در خدمت نمودن به او کوشا هستی

أَتَطْلُبُ الرِّبْحَ مِمَّا فِيهِ خَسْرَانُ
آیا سود بردن را در چیزی طلب می کنی و که در آن

أَقْبِلْ عَلَى النَّفْسِ فَاسْتَكْمِلْ فَضَائِلَهَا
رو به نفست کن و فضیلت های آن را کامل کن

فَأَنْتَ بِالنَّفْسِ لَا بِالْجِسْمِ إِنْسَانٌ
و تو با نفست انسان می‌شوی نه با جسم

عده‌ی کمی هستند که به آن عمل می‌کنند و به سوی آن
دعوت می‌دهند... خواهرم بر توست که به خدیجه رضی الله
عنها در بخشش مال و جان اقتدا کنی... و همچنین به عایشه
رضی الله عنهما در فقیه شدن در دین الله تعالی... و به آل یاسر
در صبر نمودن در تمسک جستن به دین الله تعالی.
ای مادرِ نسلهای آینده‌ی ما، در این سخن شاعر تأمل
کن:

الأم مدرسه، إذا أعددتها
أعددت شعباً طيب الأعراق
الأم روضٌ إن تعهده الحيا
بالرى أورق أيماء إيقاق
الأم أستاذ الأساتذة الأولى
شغلت مآثرهم مدى الآفاق
* خواهر مسلمانم: اگر تو را در حالی که شایسته نیست

ببینند یا سن تو زیاد شده باشد، آیا کسی را می‌یابی که عکس تو را در مجلات چاپ کند با این بهانه که زنی هنرمند هستی؟!

آیا کسی را می‌یابی که از تو طلب کند تا از خدمه‌ی هواپیما شوی و به زنان خدمت کنی؟!

آیا کسی را می‌یابی که از عکس تو برای دعوت دادن به کالایی استفاده کند؟!

آیا مجله‌ای را می‌یابی که از آموزش و علمت دفاع کند؟! آنان فقط می‌خواهند از صورت زیبای تو بهره‌مند شوند و وقتی زیبارویی را از دست می‌دهی، تو را ترک می‌کنند؛ به مانند آن که کالایی هستی که مدت انقضاء تو به پایان رسیده است.

«برحذر داشتن»

پیامبر ﷺ فرموده است: «ما ترکت بعدی فتنه أضر علی الرجال من النساء» [متفق علیه] (بعد از فتنه‌ای برای مردان با ضررتر از زنان نمی‌باشد).

همانا دشمنان اسلام فهمیده‌اند که با فساد کشیدن زن و عرضه‌ی او، می‌توانند جامعه را به فساد بکشند.

یکی از بزرگان فراماسیونری گفته است: شراب و زنان غناسرا در ویران کردن امت محمد از آنچه هزار توپخانه انجام می‌دهند، پُر اثرتر می‌باشد، پس آنها را در دوست داشتن مادیات و شهوات غرق کنید.

سخن برادرش این است بر ما واجب است تا زن را در دست بگیریم و تا زمانی که دست او به سوی ماست، ما در به هدف رسیدن کامیاب خواهیم بود و سربازان لشکر کمک کننده به دین را پراکنده خواهیم نمود.

«ترساندن»

به هر کسی که می‌خواهد، زنان هنرپیشه و آواز خوان را الگوی زنان مسلمان قرار داده می‌گوییم و او را می‌ترسانیم زیرا الله تعالی می‌فرماید: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النور: ۱۹] (کسانی که دوست دارند تا بی-

بندوباری را در کسانی که ایمان آورده‌اند، شایع سازند، برای آنها عذابی دردناک در دنیا و آخرت وجود دارد و الله می‌داند و شما نمی‌دانید).

این ترساندن برای کسی است که دوست دارد فساد کند، پس چگونه است حال کسی که به آن اقدام می‌کند؟!

«گروهی که پیامبر ﷺ آنها را ندید و ما آنها را دیده‌ایم»

پیامبر ﷺ فرموده است: «صنفان من أهل النار لم أرهما، قوم معهم سياط كأذناب البصر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات مائلات مميلات رؤوسهن كأسنام البخت المائلة، لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا» (دو گروه هستند که من آنها را ندیده‌ام و از اهل آتش جهنم هستند، گروهی که شلاقهایی مثل دم [گاو] دارند و با آن مردم را می‌زنند و زنانی که لباس پوشیده‌اند ولی لخت می‌باشند و از راه [الله تعالی] انحراف دارند و آنها را به سوی خود می‌خوانند، سرهای آنان مانند کوهان خم شده‌ی شتر می‌باشد، [آن زنان] وارد بهشت نمی‌شوند و بوی

آن نیز به مشام آنها نمی‌رسد، در حالی که بوی آن از فاصله-
های دور قابل درک است). [رواه مسلم].

در اینجا است که پیامبری رسول الله ﷺ ثابت می‌شود و
آنان را وصف نموده است در حالی که گویی است که آنها را
می‌دیده است.

زنان لباس پوشیده‌ی لخت؛ لباسی نازک می‌پوشند که
پوست آنها دیده می‌شود و یا آن که لباس آنها کوتاه است و
در واقع او لخت است در حالی که لباس پوشیده محسوب
می‌شود.

مائلات: منحرف شده از اطاعت الله تعالی و منحرف شده
از حیا و پوششی که باید در راه رفتن خود داشته باشند.
ممیلات: برای دیگران دارای آرایش و خودآرایی هستند
و آن را توسط راه‌های مختلف انجام می‌دهند تا قلب مردان را
به خود متمایل سازند.

سرهای آنان به مانند کوهان شتر است، به این معنا که
موهای خود را در هم می‌تابند و آن را در بالاترین قسمت

سرشان می‌بندند و به مانند کوهان شتری می‌باشد که خم شده است.

به هر پدری باید گفت

الله ﷻ می‌فرماید: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظُ شِدَادٍ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم]
(ای کسانی که ایمان آورده‌اید خودتان و اهل خودتان را از آتش حفظ کنید که هیزم آن انسان و سنگ است بر روی آن ملائکی سنگدل هستند و در آنچه الله آنان را به آن امر فرموده است، نافرمانی نمی‌کنند و آنچه را که به آنها امر شده است، انجام می‌دهند).

علی ﷺ [در تفسیر این آیه] گفته است: آنان را ادب کنید و به آنها بیاموزید.

قتاده گفته است: آنان را به اطاعت از الله تعالی امر کنید

و از نافرمانی او نهی نمایید.

ای پدر:

اگر به تو گفته شود: عمارت تو بزرگ است، ولی اگر برای نگهداری آن اقدامی با دقت انجام ندهی و هر مشکلی را قبل از آن که بزرگ شود، اصلاح ننمایی، عمارت تو سقوط خواهد نمود و بعد از آن چه کار خواهی کرد؟!

آنچه را که می‌توانی انجام بده قبل از آن که سقوط نماید و چگونه خواهد بود وضعیت دختر تو که الله تعالی به تو امر فرموده است که تا آنجا که می‌توانی آن را از آتش جهنم حفظ نمایی؟! برای او چه کار کرده‌ای؟!

ای پدر:

آن دخترانی که حیای آنها از بین رفته است و در مقابل فرمانبرداری از الله تعالی تکبر می‌ورزند و آنها را می‌بینیم و از آنها می‌شنویم، از آسمان نازل نشده‌اند و از زمین بیرون نیامده‌اند، بلکه فقط از خانه‌ی ما و خانه‌ی برادر مسلمان ما خارج شده‌اند، ای برادر! از الله بترس و به تربیت دخترت

اهمیت بده و آن اهمیت دادن باید از اهمیت دادن به امر دنیا بیشتر باشد، از کسی نباش که رسول الله ﷺ درباره‌ی او فرموده است: «لا يدخل الجنة ديوث، قالوا: ومن هو الديوث يا رسول الله؟ قال: الذي لا يغار على محارمه» (ديوث داخل بهشت نمی‌شود، گفتند: ديوث کیست ای رسول الله؟! فرمود: کسی که برای محرمهای خود غیرت ندارد).

در روایتی دیگر آمده است: «الذي يرضى الخُبث في أهله» (کسی که برای اهلش به خباثت راضی می‌شود). [رواه أحمد].

بشارت و مژده دادن

به خواهر مسلمانم که در برابر آن حمله‌های دشمنانه و پلید خود را حفظ می‌کند.

کسی که دعوت گران آزادی برای تمسک یافتن و التزام او [به دین اسلام] به او سیلی می‌زنند.

به سوی کسی که حیا و عفاف را با دندان گرفته است.

به سوی قلعه‌ی استواری که جلوی طوفان باطل خود را
محکم نگه داشته است.

به سوی کسی که کتاب پروردگارش را به سینه‌اش
چسبانده است و پرچم رسولش را بر افراشته است و می‌گوید:
بید العفاف أصونُ عز حجابی

وبعضتی أعلو علی أترابی

برای چنین شخصی این بشارت از طرف پیام‌آور الله ﷺ
وجود دارد:

«إِنْ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامُ الصَّبْرِ لِلْمَتَمَسِّكِ فِيْهِنَّ يَوْمٌ بِمَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ. قَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ: أَوْ مِنْهُمْ؟ قَالَ: بَلْ
مِنْكُمْ» (در پس شما روزهای صبر نمودن می‌آید و برای کسی
که در آن [روزها به دین] تمسک جوید اجر پنجاه نفر از شما
برای او خواهد بود. گفتند: ای پیامبر الله! آیا [پنجاه نفر] از
آنها؟ فرمود: بلکه [پنجاه نفر] از شما). [رواه الترمذی، وأبو

داود، وصححه الألبانی].

برای چنین شخصی است که رسول الله ﷺ فرموده است:

«إن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً كما بدأ، فطوبى للغرباء. قيل: ومن هم يا رسول الله؟ قال: الذين يصلحون إذا فسد الناس» (اسلام غریبانه شروع کرد و غریب خواهد شد همان گونه که [غریب] شروع کرد، پس [درخت] طوبی برای غریبان است. گفته شد: آنها کیستند ای رسول الله؟ فرمود: کسانی که وقتی مردم فاسد می شوند، دست به اصلاح می زنند). [رواه الترمذی وصححه الألبانی].

طوبی: درختی در بهشت است. در آن مژده‌ی الله تعالی برای مؤمنان صبور است.

﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ [الرعد: ۲۴]
(سلامتی بر شما باد به واسطه‌ی آنچه صبر نمودید، پس آن سرزمین چه نیکوست).

فواهرم ای دفتر اسلام شره و میا داشته باش

أختاه یا بنت الإسلام تحشمی
لا ترفعی عنک الخمار فتندمی
صونی جمالک إن أردت کرامه
کیلا یصول علیک أدنی ضیغم
لا تُعرضی عن هدی ربک ساعه
عضی علیه مدى الحیاء لتغنمی
ما کان ربک جائراً فی شرعه
فاستسمکی بعراه حتی تسلمی
ودعی هراء القائلین سفاهه
إن التقدّم فی السفور الأعجم
إیاک إیاک. الخداع بقولهم
سمراء یا ذات الجمال تقدمی
إن الذین تبرؤوا عن دینهم
فهم ُیبیعون العفاف بدرهم
حلل التبرج إن أردت رخیصه
أما العفاف فدونه سفک الدم
بنت الجزیره ما أرى لک شیمة
هذا التبرج یا فتاه تکلمی

حسنا يا ذات الدلال فإنتى
أخشى عليك من الخبيث المجرم
لا تعرضى هذا الجمال على الورى
إلا لزوج أو قريب محرم
لا ترسلى الشعر الحريير مرجلاً
فالناس حولك كالذئاب الحوم
لا تمنحى المستشرقين تبسماً
إلا ابتسامه كاشر متجهم
أنا لا أحبذ أن أراك طليقة
شرقاً وغرباً فى الجنب ومشأى
أنا لا أريد بأن أراك جهولة
إن الجهالة مُرّة كالعقم
فتعلمى وتنقضى وتنورى
والحق يا أختاه أن تتعلمى
لكننى أمسى وأصبح قائلاً:
أختاه يا بنت الخليج تحسمى

ای دفتر اسلام

رسالتی یا ابنه الإسلام والحسب
إليك من عقل أستاذ وقلب أب
یا من هدیت إلى الإسلام راضیه
وما أرتضیت سوى منهاج خیر نبی
یا درهً حفظت بالأمس غالیه
والیوم یبغونها للهو واللعب
یا حرةً قد أرادوا جعلها أمة
غریبة العقل، لكن اسمها عربی
هل یستوی من رسول الله قائده
دوماً، وآخر هادیه أبو لهب؟!
وأيمن من كانت الزهراء أسوتها
ممن تَقَفَّتْ خطی حَمَالَة الحطب؟!
أختاه: لست بینت لا جذور لها
ولست مقطوعة مجهولة النسب
أنت ابنه العرب والإسلام عشت به
فی حُضْنِ أظھر أم من أعز أب
فلا تبالی بما یلقون من شبه
وعندک العقل إن تدعیه یستجب

سَلِيهِ: مَنْ أَنَا؟ مَا أَهْلِي؟ لِمَنْ نَسْبِي؟
لِلْغَرْبِ أَمْ أَنَا لِلْإِسْلَامِ وَالْعَرَبِ؟
لِمَنْ وَلَائِي؟ لِمَنْ حَبِي؟ لِمَنْ عَمَلِي؟
لِلَّهِ أَمْ لِدَعَاةِ الْإِثْمِ وَالْكَذِبِ؟
وَمَا مَكَانِي فِي دُنْيَا تَمُوجُ بِنَا؟
فِي مَوْضِعِ الرَّأْسِ أَمْ فِي مَوْضِعِ
هَمَا سَيِّلَانِ يَا أَخْتَاهِ مَا لَهْمَا
مِنْ ثَالِثٍ، فَكَسْبِي خَيْرٌ أَوْ اِكْتَسَبِي
سَبِيلَ رَبِّكَ، وَالْقُرْآنَ مِنْهُجَه
نُورٍ مِنَ اللَّهِ لَمْ يَحْجُبْ وَلَمْ يَغْبِ
فِي رُكْبِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَعِزَّتَهَا
وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيهِ خَيْرَ مَنْقَلَبٍ
فَاسْتَمْسِكِي بِعُرَى الْإِيمَانِ وَارْتَفَعِي
بِالنَّفْسِ عَنْ حَمَاءِ الْفَجَارِ وَاجْتَنَبِي
إِنَّ الرَّذِيلَةَ دَاءٌ شَرُّهُ خَطَرُ
يَعْدِي وَيَمْتَدُّ كَالطَّاعُونِ وَالْجَرَبِ
صَوْنِي حِيَاءَكَ، صَوْنِي الْعَرَضِ، لَا تَهْنِي
وَصَابِرِي، وَاصْبِرِي لِلَّهِ وَاحْتَسِبِي

إن الحياء من الإيمان فاتخذى
منه حُلِيَّك يا أختاه واحتجبى
وبالقبح فتاء لا حياء لها
وإن تحلت بغالى الماس والذهب
إن الحجاب الذى نبغيه مكرمة
لكل حواء ما عابت ولم تعب
نريد منها احتشاماً، عفة، أدباً
وهم يريدون منها قلّة الأدب
لا تحسبى أن الاسترجال مفخرة
فهو الهزيمة أو لون من الهرب
ما بالأنوثة من عار لتنسلخى
منها، وتسعى وراء الوهم فى سرب
ولست قادرة أن تُصبحى رجلاً
ففطرة الله أولى منك بالغلب
يا رب أثنى لها عزم، لها أدب
فاقت رجالاً بلا عزم ولا أدب؟
وإن هوى بك إبليس لمعصية
فأهلكيه بالاستغفار ينتحب
بسجدة لك فى الأسحار خاشعة
سجود معترف لله مقترب

و خیر ما یغسل العاصی مدامعه
والدمع من تائب أتقى من السحب

شرطهای مجاب شرعی

حجاب شرعی دارای شروطی ضروری می باشد که به این ترتیب است:

۱- حجاب باید به گونه ای باشد که تمام بدن را بپوشاند؛ زیرا الله تعالی می فرماید:

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾ [الاحزاب: ۵۹] (لباسهای گشاد بر خود فرو پوشند) و «جلباب» لباسی است که تمامی بدن را می پوشاند و معنای «الإدناء» [مصدر «یدنین»] فرو پوشاندن است؛ در نتیجه حجاب شرعی آن است که تمامی بدن پوشیده شود.

۲- باید کلفت باشد و نازک و شفاف نباشد؛ زیرا هدف از حجاب، پوشش است و اگر پوششی ایجاد نگردد، حجاب

نامیده نمی‌شود؛ زیرا چنین لباسی جلوی دیدن را نمی‌گیرد و پرده‌ای در برابر نگریستن نمی‌شود.

۳- نباید به نفسه زینتی باشد و دارای رنگهای جذاب باشد تا توجه دیگران را به خود معطوف دارد، زیرا الله تعالی می‌فرماید ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (و زینت خود را آشکار نکنند، مگر آنچه را که از آن آشکار باشد).

معنای ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (آنچه از آن آشکار است) این است که از روی عمد و اراده‌ی خود شخص صورت نگیرد، ولی اگر به ذاته زینت باشد جایز نیست که آن را حجاب بنامیم؛ زیرا حجاب چیزی است که از دیده شدن توسط بیگانگان جلوگیری می‌کند.

۴- گشاد باشد و تنگ نباشد تا بدن نما باشد و نباید عورت تجسم گردد و قسمتهایی از آن که فتنه ایجاد می‌کند، آشکار نگردد.

۵- لباس نباید عطرآگین باشد تا آن که مردان را به خود جلب کند، زیرا پیامبر ﷺ فرموده است: «إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا

اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ بِالْمَجْلِسِ فَهِيَ كَذَا كَذَا» (اگر زنی عطر بزند و از مجلسی [که مردِ نامحرم در آن قرار دارد] بگذرد این چنین و آن چنان است)؛ یعنی زناکار است. [رواه أصحاب السنن وقال الترمذی حسن صحیح].

در روایتی دیگر آمده است: «إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ» (اگر زنی عطر بزند و از کنار گروهی بگذرد که بوی او را حس می‌کنند، او زناکار است).

۶- لباس او نباید به مردان شبیه باشد، زیرا ابوهیره رضی الله عنه گفته است: «لَعَنَ النَّبِيُّ ﷺ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ، وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ» (پیامبر ﷺ مردی که لباس زنانه بپوشد و زنی که لباس مردانه بپوشد را لعن فرموده است). [رواه أبو داود والنسائی].

همچنین در حدیث آمده است: «لَعَنَ اللَّهُ الْمُخْتَشِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ» (الله مردانی که به زنان تشابه پیدا می‌کنند و زنانی که به مردان تشابه پیدا می‌کنند را لعنت

فرماید). [رواه البخاری]، به این معنا که به مردان در پوشش و شکل شبیه گردد، مانند بعضی از زنان امروزی. «المخنثون من الرجال»: مردانی هستند که در لباس پوشیدن و سخن گفتن و دیگر چیزها به زنان تشابه پیدا می‌کنند.

از الله تعالی درخواست عافیت و سلامت داریم.

فاتمه

یازده فیرفواهی و نصیحت

در آخر یازده نصیحت و خیرخواهی از نصیحت‌های با ارزش را برای شما بیان می‌دارم تا به آنها عمل نمایید و به شکلی پسندیده و به اجازه الله تعالی همراه آنها وفات نمایید، برای برگرفتن هر کدام از آنها از الله تعالی کمک طلب نمایید و بعد از آن خواندن کتابی که در نزد شما وجود دارد را انجام دهید و آن را با فهمی صحیح یاد بگیرید.

[خود و] شما را نصیحت می‌کنم:

۱- الله تعالی را عبادت کنیم و او را به صورتی یکتا به گونه‌ای عبادت نماییم که در کتابش قرآن کریم و سنت پیامبر محمد علیه افضل الصلاة آن بیان شده است.

۲- بر حذر باشیم که در عقیده و عبادت از شرک برحذر باشیم؛ زیرا شرک اعمال را باطل می‌کند و موجب زیانکاری است.

۳- از بدعت برحذر باشیم، چه در عقیده باشد و چه در عبادت؛ زیرا بدعت گمراهی است و کسی که گمراه شود در آتش جهنم خواهد بود.

۴- به طو کامل از نماز خود محافظت کنیم؛ زیرا کسی که آن را محافظت کند از آنچه به غیر از آن است نیز محافظت می‌کند و کسی که آن را ضایع گرداند، غیر آن را نیز ضایع می‌کند.

باید همراه طهارت، اطمینان خاطر، اعتدال و خشوع باشد و آن را در اول وقت بجا آورد، زیرا بنده اگر نمازش

درست شود، بقیه اعمال او نیز درست می‌شود و اگر نمازش فاسد گردد، تمامی عملش فاسد می‌گردد.

۵- اگر شوهری داری از شوهرت اطاعت کن، درخواست او را رد نکن و از امر و نهی وی سرپیچی نکن! البته تا زمانی که تو را به نافرمانی از الله تعالی و فرستاده‌اش ﷺ امر نکرده باشد.

۶- در زمان غایب بودن شوهرت از او محافظت کن و او را حاضر بر نفس و مالت بدان.

۷- به همسایه‌ی خود با سخن و عملی زیبا نیکی کنیم و بدی کردن را کنار بگذاریم.

۸- همواره در خانه بمان و به غیر از وقت ضرورت از آن خارج نشو و از آن خارج مشو مگر آن که کسی صورت و دست تو را نبیند.

۹- با نیکی نمودن به پدر و مادر به آنها احترام بگذاریم و آزار قولی و عملی به آنها نرسانیم و این تا زمانی است که ما را به نیکی امر می‌کنند و اگر به چیزی غیر از نیکی امر

نمودند، اطاعتی از آنها وجود ندارد، چه بسا که اطاعت در غیر امر پسندیده [در اسلام] وجود ندارد.

۱۰- با کمال دقت به تربیت فرزندان مشغول شو و اگر فرزندی داری، آنها را به راستگویی، نظافت، سخن درست و عمل صحیح عادت بده و همچنین به آنها ادب، اخلاق نیکو آموزش بده و آنها را وقتی به سن هفت سالگی رسیدند به نماز امر کن! و اگر در ده سالگی نماز نخواندند آنها را بزنی و در همین سن جای خواب آنها را جدا کن.

۱۱- ذکر گفتن و صدقه دادن خود را زیاد کنیم.

الله تعالی من و شما را از هر بدی حفظ کند و خاتمه‌ی زندگی دنیوی ما را با نیکی تمام کند.

اول و آخر شکر و ستایش برای الله تعالی است و صلی الله و بارک علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه و سلم تسلیماً کثیراً.